

nadaného učitele a spisovatele Jos. Brauna. Na Václavském náměstí dlužno si povšimnouti vzácné stavitelské památky. Je to Kamenný dům. Byl první z kamenných vystavěn, kdežto ostatní domy byly ze dřeva, proto jeho jméno. Býval majetkem některého bohatého patricia a přecházel často v jiné ruce. Konečně v druhé polovině našeho století koupila jej obec a upravila v radnici. Když byla dokončena restaurace Vláckého dvora a obecní úřad byl tam přenesen, stal se Kamenný dům útulnou starožitnými památkami a sídlem archeologického sboru "Voelz", který založen byl ku etii tvůrce archeologie české a rodáka Kutnohorského Jana Brazila Voelze. — Na Pirknerově náměstí je bývalý farní chrám sv. Bartoloměje. Již jen věž se v původní stavbě zachovala a přistavený chrámek slouží za chrám městskému chudobinci. — Nejstarší z tamních kostelů vůbec je původně stavěný kostel Václavských svatých, z něhož zbyla také jen věž, na níž lze spatřiti vytesaný znak pánů kaňkovských hor, totiž anděla, držícího štít, ve kterém jsou kladívka křížem položena, což jmenujeme "šlitgál a perlicel". — V Šottysově třídě jsou "Muka Boží", vystavěny r. 1715. Na poděkování, že Hora byla za chráněna od moru. Naproti klášteru řehole Vorušinské stojí chrám evangelický, vystavěný evang. církvi kutnohorskou a věnovaný památce "kutnohor. mučenníků", kteří za živa tamní Němci byli vmetáni do "Martinových šacht", proto že byli podobenství a nechtěli se vzdáti víry svých otců; raději podstoupili tuto hroznou smrt. —

Voelcovou ulicí dojdeme k rodině domku J. Er. Voelze. Od tud po silnici dospějeme Lorec. Je to bývalá tvrz — nyní pivovar — pánů Loreckých z Elkuše, kteří se sem po zvolení Vladislava Jagellovce přestěhovali. Z rodů Loreckých, jak víme, pochází po matce slavný spisovatel český Daniel Adam z Velešlavína. Nyní je kol pivovaru zřízena rozsáhlá zahrada, v níž pořádají se různé národní slavnosti a koncerty. —

Snažila jsem se podat zde stručný obsah výkladu tamního p. učitele Horáčka — našeho průvodce po Kutné Hoře. Snad mnoho, co jsem si v poznámkách nezapamatovala, vypadlo mi z paměti, ale přece lze poznat, co zajímavosti skýtá v sobě Hora. Váš, milé krajaneky, pochází z Václavské ulice, můžete být právem hrdy na své rodiče. Nezapomeňte na kolébku svého a přijďte se s ní časem potěšit!

Srděčně díky vzdávám Vám, etěná šlešno, za krásný popis z dojmů a míst, která jste navštívila a jsem jista, že se dotknou srdce těch, kteří kdysi žili v ozdravné tůňce a též těch, kteří touží po seznání poměrů druhé naší staré vlasti. Když by bylo vše tak obtařčejší, aby hleďší sdílet své dojmy s jinými, vykonalo by se mnoho dobra a lidé by se více sdělovali. Budeme se těšiti na další Vaše dopisy z mateřky Prahy. Tlumoušna pozdrav krajánů a krajanek zaostřanských. Pořadatelka.

Františka Teplá, Leigh, Nebr., dne 15. srpna 1913. — Etěná redakce Pokroku a milé etěnářky! Přijměte ode mne srděčný pozdrav! Předně žádám, aby paní pořadatelka Ženských Hlídky dopis můj laskavě uveřejnila. Poněváb nám došlo předplatné na Pokrok, tak přeházdu, abych ho obnovila. Odpusťte, že to nebylo dříve. Za premií zašlete mi zahrnutí semena. Milé etěnářky, musím s vámi také sdělit, jak se máme v tom roce 1913. Na jaře to ukázovalo, že nás vltir bude také chitit odněkde, ale nestalo se nám nic zlého. Došlo bylo dost, tak že drobné obilí i korna pěkně vzešly a při mláosní snad každého uspokojily. Na kornu a na pastvině bylo potřeší více došů, ale budeme spokojeni i s kornou. Jinde jest to snad smutnější. A ně jaká ta nehoda, co přijde v hospodářství, tu si nemáš farmář tak hrát, to snad má každý. V rodině jsme všichni zdraví, je nás 8. Tři deery a tři ovny, můj manžel a já. A také nenafkám na letošní rok. Já si myslím, že byl šťastnější a veselší než předtím, aspoň pro mne ano. Jak by

také ne, když 11. března jsme měli slavný den stříbrné svatby a já dostala od manžela pěkný dárek. Dne 11. srpna slavil druhý můj syn 21. narozeniny a 24. srpna jsem slavila já 50. leté narozeniny. Dostala jsem od dětí pěkný dárek a od mého starouška, ač je mladší, než já, pohodlný houpač, to jako že už nebudu musit dělat. A tak, etěné přítelkyňe, nemám být veselá! Obzvláště, když mám zdraví jak skála pevné. Vždyť já nepamatuji, že bych kdy byla stomala. Ale nevíte, moje drahé, z čeho mám těžkou mysl? Takhle mám od strachu uděláno, ale z toho ženského práva se přece bojím, a některé ženy říkají žádné strachy, oně to přece nejde do hlavy. Já si myslím, že teď nás ženy zákon chrání a nakládá s námi jako se slabším tvorem, všude po celých Spojených Státech jest žena etěna a vážena, vždyť i na tom nejslavnějším místě socha Svobody jest podoba ženy. A my ženy na to nemáme být hrdy? Nemaťme být spokojeny? Chceme mít stejné práva! A svoje větší zavrhujeme. Toho si nevážime, to nám není milé, to už jest staré. Z toho mám strach, milé přítelkyňo, až si ty bojovnice to stejné právo vybojují, že bude po ulicích chodit vše uličnice nežli uličníci a že se budou naplňovat kobky a zdi se látní více ženským pohlavím, než mužským. To bude: Máš stejné právo, brán se! Odpusťte, že jsem se tak rozepsala, ale když mne napadl strach, tak jsem ho musila dát na papír a budu mít zase pokoj. Milá paní Otomalková, etěla jsem s vámi to palčivé svěřením od té jedovavky, aby jste to měla na rukou a já v obličeji. Dva dni jsem neviděla a obličeží byl jako pomáštěný buček a tvrdý, jak překno. Mastili mne hadím sádem a pomohlo to. To je dvacet pět roků zpátky a od té doby kolikrát jsem jedovavku měla, ani nevím. Můj říká: jak se na ni podívám, že už olčkám.

A. Kuliková, So, Omaha. — Milé etěnářky! V posledním čísle Osvěty Americké etla jsem zprávu o "Hladu v Bohémce" nastal za vedení správní komise zemské tím, že slavná e. k. správní komise zavedla jídelní řád. Člověku venku pracujícímu s dobrým žaludkem, který si večer ulože a ví, že nerušeně spát bude celou noc, jde k duhu talif "hrachové polévky", ale má-li se také stravy bez příkrmu dostat ošetřovatelům, již konají službu těžkou, jaká je v útavě pro choromyslné, kde v neklidu uléhají na lůžka, jsouce vystaveni nebezpečí ze strany svých ošetřovaneů, není divu, že personál je roztrpčen a nastane chvíle spravedlivého protestu: ty poměry vládnou dlouhou dobu, mohu říci 17 let, ve všech tómeř útavách zemských krajů, českých, jež jsou pro nemocné určeny; kdo ten život tam poznal, dá mi za pravdu. Dostalo se mi toho "stěsí" taky, jak mi kolegyně háby sobě říkaly, státi ve službách těch; vzpomínky na dobu tu jsou však smutné!... Za prof. Webra, rytíře z Pravomilu, bývaly na oddělení šestinedělek ošetřovatelky nenemě; za prof. V. Rubesky dosazovány byly porodní babičky obou zemských jazyků moené a ty, které s úspěchem kursu produstovaly. Bývala to velká deset podobné místo ziskat, mnohdy bylo třeba i protočee a sám p. prof. Rubeska, ja v nedobře náladě, mumlal: "to ty háby chtějí, měly by za to ještě platit, etem se zde doučí!... Snad v jistých ohledech měl p. prof. Rubeska pravdu, že k dolepním jsou nabyté vědomosti, ale každý ehev být za práci ochotně nenemě, ukládá-li se mu tolik, co ošetřovatelky měly činit. Prosím, po obdržení diplomu a na své vlastní útraty vyučená na mě si dostává první měsíce na měsíci 6 zlatých a měla na starosti 10 žen a deset dítek! 9 den byly propuštěny do nalezince a půl dne neb den jí chýval na ošetřování dvou pokojů, jež za pomoci chovanské se upravili pro nové nemocné. Tak vidíte, milé etěnářky, 30 žen a dítek 30 za 6 zlatých, sčítá ošetřovat. Byla vám to radost, k veškeré krupičce kaše se "fasovala" nebo brambory s omáčkou, ne "českou", ale před, jak jsme říkali, z vody uvařená,

moukou zaklechaná a přehut "marjánky". Inu, dobré easy to byly, člověku se špatně tancevalo, kdy ty malické naštemovaly své písňalky a o překot začalo to plakat. Ráno byl člověk, když vstával, jako stlučený a musel honem se činit až přijde slavná "visita", by bylo vše v pořádku. Ta slavná Evropa je samá "dis-krece" (spropitné) a na to břeší i ten slavný e. k. výbor zemský. Za spropitné si kupovaly "paní háby" od Chmela krkovičku, buřtíky atd. na přilepšenou, některá kandidátka to přinesla, ale bylo to zřídka; co může, aneb má dáti žena, jež vyhledala porodnice za účasti, k nepřilíné radostné události vstříe hleďší? Seznala paní stav děvčete, propuší ji a ona mneca naléztí si "kvartýrskou". Dokud náčká ta "korunka" je, je dohře a dál musí se děvče pomáčet, že je tady pro takové "Gephehaus", správně "Gebaerhaus", obec domovská prý to platí a o dítě postarano bez haldře. A od takových sklamaných matek opuštěných těžko se bře peňíz vtačený v dlaně ošetřovatelky, ten "pálí" a spěšné, by druhé nemocné neviděly, se dáva zpět. O vycházku, máli náhodou ošetřovatelka své pokoje prázdno, musí prosit, chodit k p. asistentovi. Celé ty dny nemí ven ani na 1 hod. a dle náhdy p. doktora se jí toho dovoluje; jsou to otrokářská nařízení a jsou lidé, kteří to s pokorou plní. Jedna má bývalá kolegyně než šla do kursu porodnického, sloužila, jak má v důvěrném rozhovoru sdělila. "Děvala jsem dosáhnutí toho a mám radost, že se mi místa dostalo (na klinice prof. Pawliko), až půjde do praxe, doktoři to uznají, budu mít někdy zajištěné stáří ať." A etěnářka neměla radice, kteří by aspoň časem někdy vzpomněly. Pracovala, aby se zdokonalila a když vyšla po pár rokách s nějakou malou úsporou a dárkem na památku od bývalých chovanek, tak jí odvězly opět do etěmurné budovy též na Karlově, do všeobecné nemocnice, by na tuberkule tam dokonala. Dalo by se toho moc empout, ale nesmím unavovat naše etěnářky a proto a pozdravem končím.

Teta Vitámvasová, Omaha, Nebraska. — Milé družky! Čas ubíhá rychle, ani jsme se nemohly ani máne zde podívat. Jest poupatích, jsou posvěcení. Havelské to nejhlavnější. Král Ak-Sar-Ben odjel jako ve slavnosti háv a svou krásou a výklady oběhodníků nás vábí a zve. Selma, nám se vysmívá, když při parádě poulně se tlačme, tu štonehá jeden druhého, by se dostal ku předu, by lépe viděl. Zima mlhavá s námi lomenje, a my neubáme, jen když vidíme krále Ak-Sar-Bena ve vši slávě. Chvilí se obdivujeme té nádhře, za hodinu jest po všem, a my ubíráme se domů. Costou si vypravujeme, jak vše to bylo krásné a konečně řekneme, to jsou rádi, že jsme již doma. Jíz tam více nepůjdeme. Ale když to přejde zase za rok, tu jeme zapomněli, co jsme teklí a jítme se tlačit zase. A tak se teď svěť. Tak jeden večer byla jsem překypce na návštěvou bývalé mojí soušedky v Plattsmouth, paní Fr. Bártkové, za svobodna Bukičko-ve. Bydlí teď ve Valparaiso. Přišla v průvodu babičky Benákové, naš soušedky. Povídá: Tak si teď povidajte a já až při jdu z divadla, tak se pro vás stávám. Méli jsme si toho povídat tolik, že když babička přišla z divadla, my teprv začínaly druhou kapitolu. Však nie netvá na své věčné a my také jeme se musily rozejít. Pak teprv jsem si vzala Ženskou Hlídku a etu do pis paní Slánové, jak se má bře na návštěvu a svých dětí. A paní Burdová, jak krásně nám líčí práci českých žen. Na jinom místě sňatek slečny Emmy Píákové s panem Hrubým. Skutečně Vám, Evičko, přeji mnoho štěstí. Neb nepohu jinak než říci, že by se asi mezi českými děvčaty našlo málo takových, které by měly takové vzdělání univerzitní, však při tom nikdy nezapomněla, že jest deoran českých rodiců. Její nástá vstal a ryal český dueb v sobě kryje jistě mnoho. Evičko, hubičli tyto řádky čísti, vzpome si na tetu, když jme byly pohromadě u paní Sránkové v David City, kde byl zastoupen Český Dům při výpravě kolem

světa a my v krojích našich předků Čechie tak krásně jsme se vyjímaly. Obdivovaly jsme se jedná druhé, jak ty kroje nám sluší. Zpívaly jsme český a kolikrát jsme ten zpěvníček přezpívaly. A měly jsme se při tom dobře. Ano, paní Hrubá, jak Vás již musím jmenovat. Tak se již asi nesejde, spolu si nezapějeme, nebudeme říkat; my jmeom Češi v tomto domě. Ano, tenkrát jsem si udělala o tobě úsudek, jak bys mohla být vzorem českých děv. Často o tobě povídám ve společnosti. Vzpomeš si na mne! A vám, co novomanželům, přeji jenom vše dobré. Stěsí a zdar nechtě vám provází ve vašem ubožení. — Tak jest tu čas nakládání ovoce. Ale letos se nám to zaváří nějak pomalu. Ovoce bylo by k dostání dost, ale je tak drahé, že si musíme na mnohé nechat zájít chuť. Paní Nebudová, pošlete nám okurek, ano? A což paní Burcová, kdy mám přijít na to víno? Vidíte, jak jste zapomněla na slib. Musíš si vám pomáchat, jaký jsem měla trest s mým mužem. Nemáte většího trestu, jako když muž dostane na něco chuť a vy to nemáte doma. A to se stalo mně, že si jeden večer vzpomněl na uzené herinky. Víno, ze všechna výmluva jest marnou a šla jsem raději tu chuť koupit. Však nastojte! F. Fezička je neměl! Tedy šla jsem domů, plná strachu, jestli se on něco nestane! Ale tu dobrá duše, paní Tamenová, byla venku a já se jistom smílova svěřila. Ona mne lituje a praví: No, víte, to máte pravdu, ti muži jsou takoví, ale počkejte, já vám něco dám. A jistě, dobrá moje vyva-boditelka, měla herinky na kyselo. Hned mně jich hrůček darovala. Já je muži předložím a etěmudně mu zmanžím. Ale měly jste, drahé, vidět, jak mi vystupovaly oči z dílků. Já zas myslila, že musím pro pana Alb. Čechu, aby mi s nimi něco udělal. Tak jest ta mužská chuť!

Jelly z jablka.
Dej vařit kyselá jablka se skrupkami a když se rozvaří, stávu do bře přeceď, dej cukr stejný díl jako stávy a vař jako jmo jelly. Když jest dostatečně vařeno a chceš je dávat do skleniček, vezmi k tomu účelu skleničky malé, do každé na duo vloz pěkný zelený, čistě vypraný muškátový lístek, na něj vlej jelly. Když pak jeli chceš dát na talu, tedy jej vyklop na misku a lístek ostane nahore a jest pěknou ozdobou. Skleničky mohou být malé, tak aby se mohla dát ku každé porci jedna; jest to dobré k masu.

Nakládána zelená rajská jablčka.
Nakrájej jeden peck zelených jablíček na listky, posyp kolikem soli a nech je stát přes noc. Ráno voda z nich slij, přidej na ně jeden gallon dobrého octa, jednu polévkovou lžici nového koreň a jednu sklenice, jednu kávovou lžičku hrůček a půl lžičky mleté hořčice, čtyři kolíčky cukru a jeden kolík strouhaného křemí, dej vše do hrnka a vař as 10 minut a ulož.

Nakládána jablka v octě s korením.
Vezmi osm liber ulopápných a vykrájených jablíček, čtyři libry cukru, jeden kvart octa, jednu unci celé skořice a půl unce etých hrůček, dej vařit deset-cukr a korení a když se povari, dej do toho jablka a vař, až jsou tato měkká, ale ne rozvařená. Potom jablka vyndej do hrnka a syrup nech povari tak dlouho, až zhoustne, pak jej nalij na jablka.

Pečení mladých kachen.
Mladé kachny nadvíjí tak omohé kuchařky jatrovou nádivkou. K tomu účlu užívají kachních játer a kousek telečích játer, dle toho má-li se jedná nebo dvě kachny nadvívatí Játra se jmeané strouhají neb sekrábou, pak smíchají s rozmocnou žemlíkou, vejcem, solí, pepřem a trochu cibule a dobře promíchají nádivka ta naplň se do kachen. Na to se kachny upo-čou do stavova a omáčka zleplá se jostě smetanou.

Holoubátka se zeleným hráskem.
Očišti dobře holoubátka, vyper je, rozkráj je na čtvrtky, vloz je do rendlíku na kus másla, omlá a

Tak opatrnými,
jako jste u výběru vašich potravin, měli byste být i ohledně vašich nápojů. Zákon o čistých potravinách (Pure Food Law) odstránil sice z trhu mnoho padělků, ale přesto jsou ještě mnozí, kteří dovedou zákony ten obejít a do trhu dávají výrobky nižší hodnoty.

Vína z vinic bratří Korbelů
v okrese Sonoma v Kalifornii : : :
jsou čistá, přírodní vína
prostá všech přísad a chemikálií.

Naše hroznové brandy jsou skutečným
lékem rodinným a neměly by chybět v žádné domácnosti.

Naše americká šampaňská vína
KORBEL SEC a GRAND PACIFIC
jsou lékaři odporučována nemocným a slabým.

KORBELIN je výtečná silivka pro oslabený žaludek. Veliký sklad všech lihovin a likérů.

Měsí vlna vždy na skladě.

Zadejte vždy roznošně **KORBELOVO ZBOŽÍ** a nevěte, že něco jiného jest právě tak dobrým. — Nenajlíli Vaší hostině naše zboží na skladě, pište si o ceník a další podrobnosti.

F. KORBEL & BROS. Inc.
1617-1621 West 12th Street CHICAGO, ILLINOIS
JAN FUČÍK, ředitel.

nech dusit půl hodiny. Potom zaprať dvěma lžecmi mouky, za mnehej jími, za chvílku přilij ku nim něco hovězí polévky a uvař hladkou omáčku. Vyndej pak holoubátka, přeceď omáčku, přidej do ní dva neb tři kolíčky mladého zeleného hrásku s kouskem cukru a nech to chvíli dusit. (Na-loženy hrůšek postačí, není-li čerstvé.) Přidej pak holoubátka a dua vše do miska. Urovněj potom holoubátka do prostřed misky a hrůšek kolem nich.

Bramborová kaše pečená.
K tomu účelu se brambory o-loupané a na čtvrtky rozkrájené

jenze vaří ve vodou apatí, která se ihned odejí a nahradí mlékem tak, aby brambory byly jimi právě potopeny. V tomto mléce uvaří je na měkko, rozmáčkáš pak, probouješ sítem a necháš poněkud vychladnouti, načež rozdělíš je kusom másla, trochu soli a asi s pěti neb šestí žlutky (po-dle množství bramborů). Kaši tak upravenou dáš do plechové má-slem vymazané formy, navrch jí potřeš smetanou z jednoho bílku, posypeš dobrým strouhaným ký-rem, rozložíš na ní několik kous-ků másla a na roští v troubě as půl hodiny pečes.

Přestěhoval se

Dr. J.W. NOVÁK
Český
zubní lékař
Přestěhoval se do
Karbach Blk.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206
Rohová místnost na druhém podlaží
nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Tel. residence, 915 William ul., Douglas 6019.

ROYAL
Pilsenské
PIVO

Royal Pilsenské Pivo jest české pivo, jest vařeno v nejlépeším pivovaru českého chmele českými stádkom právě tak, jak se vaří v Čechách.

72 kvartů
\$6-75

Poušete náš svou ob-ladivku na sud piva je-ště dnes. Za správnou dávku a spokojenost račna. Laskve Vám dáme za věst, neb jme provedení, že je vyšitá v porážku.

THE ROYAL BREWING CO.
306-12 West 6th Str., Kansas City, Mo.
Box 13